

Nr 737

Av herr **Stenberg m. fl.**, om åtgärder i syfte att främja turismen i Norrland.

(Lika lydande med motion nr 843 i Andra kammaren)

Det finns all anledning att se positivt på turistnäringens utvecklingsmöjligheter i norra Sverige. Tillväxttakten har under de senaste åren ökat påtagligt. Tydligt är att intresset för turistresor till lapplandsområdet stiger — såväl inom som utom Sverige.

Men om turistnäringen skall vara ett alternativ till försörjning för dem som nu håller på att mista den inkomst de haft genom de konventionella näringarna, skogs- och jordbruk, måste tempot i turistutvecklingen öka.

Enligt vår mening borde det också i högre grad än vad som är fallet vara möjligt att utveckla attraktiva norrlandsturistmiljöer och genom effektiv regional marknadsföring göra dem kända på såväl egen som internationell turistmarknad.

Under förutsättning att välståndsutvecklingen i de europeiska industriländerna fortsätter, är det troligt, att den internationella turismen på längre sikt skulle kunna bidra till försörjning åt stora delar av glesbygdsområdena i norr.

Turistnäringen och turistbranschen i norra Sverige arbetar emellertid fortfarande på att stabilisera lönsamheten — turistnäringen i norr är ekonomiskt svag och kan ej på egen hand lösa sina utvecklingsproblem.

Enligt vår mening är därför turistnäringen i dessa områden i stort behov av en organisationsapparat — ett effektivt produktionsbolag för turism. En sådan organisations arbetsuppgifter skulle bl. a. vara att skapa motiv för turism, bygga upp arrangemang som är väl anpassade till marknadens önskemål och marknadsföra dessa via resebyråer och researrangörer.

Det är möjligt att ett sådant arrangemang skulle väcka intresse även i Nordfinland och Nordnorge och att ett samarbete kunde etableras över gränserna. Berörda primärkommuner liksom de svenska turistorganisationerna, enskilda transportföretag, bensinföretag, köpenskapens organisationer etc. kunde tänkas vara villiga att gå med i en regional organisation med uppgift att framför allt nyskapa turism och turistutbud på egen och internationell turistmarknad.

Ett sådant produktionsbolag borde i första hand satsa på exempelvis sådana produkter och arrangemang som är lätta att anpassa till ortsbefolk-

ningens turistservicekompetens. I stället för hotellturism kunde det förslagsvis satsas på program som omfattar stugturism, fritidsfiske, jakt, vandring, kanoting, långfärder på skidor etc. Denna organisation kunde med stor fördel vid sidan av rena charterarrangemang med flyg också arbeta med bilturism, ordna lämpliga bilrundturer i norra Sverige etc.

Det finns all anledning för statsmakterna att mot bakgrunden av det nya intresset för okonventionella grepp om näringsproblematiken söka sig fram till nya lösningar av lokaliseringsproblemen i norr.

I detta sammanhang bör det erinras om en annan för turistnäringen viktig investering, nämligen anordnandet av flygplatser, där charterflygplan kan landa. Så har t. ex. flygfältet Gunnarn i den västerbottniska lappmarken ett synnerligt centralt läge för hela lappmarkens turistregion och skulle fullt utbyggt kunna försörja hela den västerbottniska fjällkedjans turism. Detta flygfält skulle även ha stor betydelse för utvecklandet av turismen i det sydlappländska skogsområdet med dess stora jakt- och fiskemöjligheter.

En snar utbyggnad av Gunnarns flygfält är väl motiverad, bl. a. mot bakgrunden av det arbete som från Västerbottens turisttrafikförbunds sida nu läggs ned på att tillskapa miljöer för turistutövningar i länet. Så är t. ex. fyra större fritidsfiskeområden — vilka skall ha särskild tillämplighet på internationell turism — nu under tillskapande. När dessa områden är fullt utbyggda, bör de och andra turistattraktioner kunna marknadsföras genom en effektiv produktionsorganisation och göras lättillgängliga genom charterflyg.

Ett program som siktar till att utveckla och marknadsföra bl. a. internationell turism i norra Sverige bör också kunna bjuda lokalbefolkningen en utbildning för de nya uppgifterna. De lokala arbetsmarknadsmyndigheterna skulle här kunna gripa in efter mönster från sådana länder som har en högt utvecklad turistnäring.

Det finns i nordligaste Sverige ett påtagligt intresse för turistnäringen och dess utveckling. Det råder ej heller någon brist på turistorganisationer av rikskaraktär. Svenska turistföreningen, RESO, Friluftsförbundet, Fiskeförbundet m. fl. är förespråkare för framför allt inrikesturismen. De kompletteras med organ av typ Svenska turisttrafikförbundet som framför allt söker värva utländska turister till Sverige. Motororganisationerna M, KAK, MHF och branschorganisationer som Hotell- och restaurangförbundet finns också med i bilden. Alla dessa organisationer liksom de landstingsunderstödda länsturistorganisationerna gör var och en på sitt område en god insats. Men skall dessa insatser få en påtaglig och positiv försörjningseffekt på den lokala befolkningen, så att turismen blir en reell försörjningsmöjlighet för glesbygden i norr, bör enligt vår mening alla dessa intresseorganisationer samarbeta i en organisation, som i kontakt med marknaden produ-

cerar lämpliga former för turism, lämpliga med avseende på marknaden och på mottagaren av denna turism.

En helhjärtad satsning på turismen som näringsgren i norra Sverige kan komma att väsentligt underlätta nyetableringen av företag till denna landsända. Den unika naturmiljön i norr och den höga samhällsstandard som där mötte dem var t. ex. alldeles tydligt starka argument för de danska läkare, som helt nyligen bestämde sig för att ta tjänst i Västerbotten.

Enligt vår mening bör också en utveckling av turismen i Norrland vara ett av staten prioriterat intresse och givas stöd och viss starthjälp genom allmänna medel.

Med hänsyn till vad i motionen anförts, är det enligt vår mening önskvärt med en 5-årsplan för ett turistproduktionsbolag med uppgift att bygga upp och marknadsföra turism i Norrland. Organisationen bör förslagsvis placeras i Skellefteå och där knyts till företagarorganisationen Expolaris samt givas etableringsbidrag av statsmedel.

Med stöd av vad som ovan framförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t måtte i enlighet med i motionen uppdragna riktlinjer vidtaga åtgärder i syfte att främja turismen i Norrland.

Stockholm den 28 januari 1969

Gunvor Stenberg (m) Nils-Eric Gustafsson (cp) Hans Lindblad (fp)

Holge Ottosson (m)

Birger Lundström (fp)

Nr 738

Av herr **Sundin** och herr **Olsson, Johan**, angående näringspolitiken.

(Lika lydande med motion nr 825 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Sven E. Sundin (cp)

Johan A. Olsson (cp)
